

Prázdninový poseň

2022-XXIII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.“

Žalm 104, 24

Milí bratři, milé sestry,

ten, kdo je jen trochu vnímavý, musí vidět, na jak krásné zemi žijeme a jak je vše kolem nás moudře zařízeno. To zcela určitě nemůže být náhoda. Léto, které se započalo, je dobou, která to snad nejlépe potvrzuje.

Uvědomujeme si to, když prožíváme dlouhé dny a mnoho radostí spojených s prázdninami a dovolenými.

Život na Zemi je důmyslný projekt nebeského Tvůrce. Tak tomu věříme a tak to vyznáváme. Naše Země je smítkem v obrovském vesmíru kolem nás, a přece jsme objektem Boží lásky a blízkosti. Nebeský Otec nás za žádné smetí nepovažuje. Uvedl nás v bytí a stále nás svou mocí a láskou udržuje při životě. Smíme se z daru života těšit. A co jednom ubral, to jiným přidal a naopak. I příroda a všichni Boží tvorové žijí v pevně daném řádu. Vlaštovka se po zimě navrací z rovňákových krajín a usedá na tu samou zídku, ze které na podzim odletěla...

Když jsem před pár lety navštívil severské oblasti za polárním kruhem, měl jsem víc jak dva týdny čas na to, abych o těchto věcech přemýšlel. Vnímá jsem najednou věci, které normálně považujeme za samozřejmé, úplně jinak. Třeba střídání dne a noci. Jaké

je to požehnání, když se v našich střeďoevropských končinách večer normálně setmí! A současně jsem ovšem hlтал tu krásu nočního slunce, které ozařuje hory matnými, sytě oranžovými barvami. A když pak sjedete o pár rovnoběžek jižněji, žasnete nad celonočním rudým soumrakem, který znamená současně úsvit. Alespoň takto Pán veškerenstva nahradil severanům ten téměř celoroční chlad, i když ty čtyřřadvacetihodinové dny trvají jen pár týdnů. A tamní obyvatelé

jistě nemají potíže se spánkem v létě.

Ne, život na Zemi nemůže být náhoda. Kdosi napsal, že kdyby vznik života náhoda skutečně byla, byla by to náhoda asi taková, jako kdyby nejmodernější oxfordský naučný slovník vznikl výbuchem v tiskárně. A Marek Orko Vácha, katolický kněz a biolog ve své knize Tančící skály napsal: „Aby život vznikl, musela se stát zřejmě řada velmi šťastných a velmi nepravděpodobných náhod, a bylo by zřejmě velmi jednoduché dokázat, proč život na Zemi ani jinde vzniknout nemůže. Problém je však v tom, že existujeme...“

A tak když přemýšlíme o našem bytí jako moderní lidé 21. století, obdařeni mnoha po-

znatky, které naši předkové neměli, stejně se tak jako oni nakonec dostáváme k tomu zvolání žalmisty plného údivu: „Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všecko jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.“

Jen zlu a lidské agresi je třeba čelit. To aby ten náš svět nezaničil naši lidskou chamtivostí a vinou. Přeji vám všem požehnané léto a prázdniny.

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři Posla,

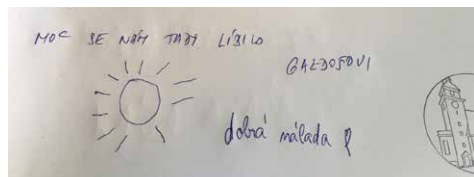
s radostí a vděčností si v letním dvojčísle připomeneme, kolik akcí mohlo v našem sboru v uplynulém měsíci proběhnout, co všechno nám bylo dáno jako společenství prožít. Ještě pořád cítím tu pocovidovou radost z „normálního“ života. Z lidské blízkosti. Ta byla téměř hmatatelná (myslím tu radost ☺) na letošní Noci kostelů. Vy, kdo se pravidelně organizátorsky zapojujete do této akce, mi patrně dáte za pravdu, že každý rok je atmosféra tohoto večera něčím specifická. Pro letošek byla charakteristická neuspěchanost (vzpomínáte, jak se první ročníky jenom „obíhali“ co nejvíce kostelů a shánělo co nejvíce razítek do poutnických pasů?) a potřeba komunikace. S mnoha z vás jsme si povídali o tom, koho jsme v našich prostorách potkali, s kým jsme se pustili do rozhovorů – mnohdy díky nabídce luxusních palačinek (obrovské díky bratru Josefu Tošenovskému a Noemi Batlové, že jich tolik nasmažili!) či kávy, jindy zase díky krásně nachystanému programu pro děti (teď bych měla začít vyjmenovávat a děkovat, ale bylo jich spousta, kdo se podíleli na programu, včetně čerstvých konfirmandek!) či díky zájmu o program, který byl připravený nahore v kostele. Já osobně jsem se zapovídala s mou dávnou studentkou, ale také s mladým manželským párem, který zůstával déle a déle proto, že jejich dvě dcerky byly v našem

„koutku pro děti“ naprosto nadšené připravenými aktivitami. Ta starší z nich najednou přiběhla k mamince a říkala: „mami, už nikam nepůjdeme, tady já zůstanu“. Přeběhl mi výjimečností chvíle mráz po zádech. Kež by takové nadšení pro společenství bylo přirozenou součástí našeho života víry! A naopak: kež by naše společenství přirozenost, nestrojenost, láskyplnost, žitá víra charakterizovala! O něco dále v Poslu se můžete seznámit s výsledky ankety, kterou jsme v uplynulém čase vyhodnocovali. Vyplývá z ní, že právě potřeba pevných a bezpečných vazeb je něco, co nás v našem sboru (možná i v církvi obecněji?) drží, proč do něj chodíme rádi. Nenechme si toto specifikum nabourat – a že by bylo čím!

Ať už v prázdninovém čase prožijeme cokoli, půjdeme do kostela kamkoli, potkáme kohokoli, ponese se si v sobě vědomí domova – včetně toho duchovního. A to je v dnešní době otřesených hodnot úžasný dar!

Jana Vrajová

3. 7. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně	Jan Lukáš
10. 7. neděle	9.00	bohoslužby a křest	Jan Lukáš
17. 7. neděle	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
24. 7. neděle	9.00	bohoslužby	Jana Hojná
31. 7. neděle	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
1. 8. pondělí	18.00	letní schůze staršovstva	
7. 8. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně	Jan Lukáš
7.–14. 8.		sborová rekreace Ptenský Dvorek	
14. 8. neděle	9.00	bohoslužby	Kamil Vystavěl
21. 8. neděle	9.00	bohoslužby	Joel Ruml
28. 8. neděle	9.00	bohoslužby	Noemi Batlová
4. 9. neděle	9.00	bohoslužby v Rozáriu – začátek škol. roku	Jan Lukáš

Pokřtěn byl

19. 6. 2022 – Petr Raška

Narozeniny v červenci

2. 7.	Alena Sazovská	26. 7.	Emílie Šimánková
3. 7.	Dagmar Pojslová	26. 7.	Emílie Kuropatová
8. 7.	Hana Adámková	27. 7.	Vojtěch Novák
9. 7.	Běla Labounková	28. 7.	Kateřina Wurzelová
9. 7.	Zdeněk Tošovský	29. 7.	Zuzana Marková
10. 7.	Jaroslav Sívek		

Narozeniny v srpnu

8. 8.	Josef Chmela	22. 8.	Pavel Koranda
15. 8.	Věra Kašparová	23. 8.	Ondřej Holubec
18. 8.	Stanislava Dostálová	27. 8.	Věra Katzerová
19. 8.	Zdenka Nohavicová	29. 8.	Pavla Koutná
20. 8.	Ivana Marková		

Zpráva ze schůze staršovstva 6. 6. 2022

Schůze staršovstva se konala po ekumenických bohoslužbách na Svatodušní pondělí. Na začátku schůze přivítal br. farář Petra Rašku, kterého připravoval ke křtu. Petr Raška se staršovstvu představil, popsal svoji cestu víry a do našeho sboru. Br. kurátor poděkoval za otevřené vyznání. Následovalo blahopřání Daníkovi Batlovi, který nedávno oslavil 30. narozeniny.

Mohli jsme se s chutí pustit do občerstvení, které bylo pro nás připraveno a pokračovat v hodnocení uplynulého období. Vzpomínali jsme na povedený výlet do Neratova. Konfirmační slavnost jsme prožili spolu s 5 konfirmandkami a 1 konfirmandem. Děkujeme za přípravu br. faráři i hudebníkům. Ocenili jsme také otevřenost při sobotní rozhovoru a hluboké rozhovory o víře v Dobřečově o týden dříve. Staršovstvo doporučuje představit příští konfirmandy již při bohoslužbách na začátku školního roku v Rozáriu, a pokusit se zapojovat mládež při bohoslužbách – čtení, přímělné modlitby.

Noemi Batlová referovala o závěrech synodu. Rozbíhá se debata o novém rozdělení seniorátů: místo 13 by jich mělo být 7 (na Moravě se nic měnit nebude). Přípravuje se nová forma kurzu pro výpomocné kazatele: kurz bude dvouletý, bude probíhat o sobotách, od roku 2022 začíná v Praze, od roku 2023 v Olomouci. Od 10. 6. je možné se přihlašovat.

Br. farář bude o prázdninách čerpat dovolenou. Proto přivítáme na kazatelně o prázdninách hosty: Kamil Vystavěl (14. 8.), Joel Ruml (21. 8.), o dalších se jedná.

Anketní komise představila pečlivou analýzu výsledků sborové ankety. Sbor bude seznámen s výsledky při ohláškách a ne-

zkrácená analýza vyjde v Poslu. Staršovstvo dále přemýšlelo, jak s výsledky naložit. Je potřeba vyjít vstříc starší generaci, která buď nemůže na bohoslužby přijít kvůli zhoršenému zdraví, nebo při bohoslužbách špatně slyší. Nejjednodušším řešením se zdá připravit více tištěných kázání, streamované bohoslužby, ukládat kázání na web. Dalším krokem bude zlepšení obsluhy ozvučení. Hledáme odpovědné bratry, kteří se seznámí s technikou a budou schopni ji obsloužit. Dalším výrazným bodem ankety je také hledání cest k oslovení mládeže.

Stavební komise seznámila presbytery se situací v Nákle. Bylo zvýšeno nájemné. Staršovstvo odsouhlasilo, že ve svém volebním období nebude nemovitosti v Nákle prodávat a z nájemného bude postupně investovat do oprav nemovitosti. Role kontaktní osoby se ujal Pavel Brtník.

Dále se starší zabývali přípravou na Noc kostelů. Finišovala příprava nového letáku o sboru. Konkretizoval se program a úkoly pro sborové odpoledne v Drahanovicích.

Příprava nových webových stránek je ukončena, zbývá webové stránky naplnit obsahem. Daniel Batla připravil workshop pro ty, kdo budou stránky plnit.

Jana Vrajová se zúčastnila celocírkevní skupiny partnerství v Pardubicích (spolu s Ivou Markovou). Referovala tam o přípravách na česko-americkou konferenci, která se bude konat v Olomouci v červenci 2023. Diskutovala problémy, se kterými se potýkáme. Představila program konference, návrh hostů, témata přednášek, podněty pro diskusi. Ráda by také zapojila do příprav mládežníky z celé církve, aby se spolupodíleli na programu pro mládež.

Staršovstvo schválilo příspěvek na Jeronýmovu jednotu a také na podporu projektu sboru v Boskovicích, který obnovuje sudickou školu. Informace o hospodaření sboru jsou u bratra pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi modlitbou v 22:18.

*Pro Posla zpracovala
Adéla Gabrielová*

Ohlédnutí za konfirmací

Jsme vděční, že nám bylo i letos dopřáno na Svatodušní neděli prožít radostnou slavnost konfirmace. Konfirmováni byli (zleva): Jakub Bouší, Magda Solichová, Pavlína Chovancová, Pavlína Kriegová, Jakub Bouší, Alžběta Vrajová, Jana Vrajová. Přejeme jim Boží požehnání na jejich životních ces-

tách a naší církvi, aby v ní uzrávalo mnoho dobrých nápadů, jak nově a moderně oslovovat nejen mladé lidi, ale každého, kdo uslyšel Boží hlas a hledá společenství, v němž by mohl o víře mluvit a růst v ní.

Jana Vrajová

Ohlédnutí za Nocí kostelů 10. 6. 2022

V průběhu letošní Noci kostelů zazněly v našem kostele texty, které by bylo škoda nezprostředkovat též všem vám, kteří jste nemohli dorazit. Noemi Batlová měla zahájení celého večera, další zde publikované texty byly součástí komponovaného programu, který připravil „Bohdan band“ ve spolu-

práci s našimi ukrajinskými přáteli i bratry a sestrami z našeho sboru a nazval jej **Střípky (ne)všedních dnů**. Přetiskujeme pro ilustraci pouze některé z nich. Děkujeme všem, kteří se na přípravě Noci kostelů podíleli!

jv

Otevíráme Noc kostelů

Milí návštěvníci kostelů, vítáme vás v našem českobratrském evangelickém kostele.

Rádi vám otvíráme prostor, který je nám drahý, kde jsme doma. Těší nás váš zájem.

Jedinečná architektura kostelů je zrozená z víry. A víra je především touhou po Bohu. Tak náš chrámový prostor podporuje a inspirovuje v našem životním hledání Boha.

Noc kostelů není jen kulturní akcí. Církev se otevírá světu a padají předsudky vůči církvím a sborům. Kostely jsou stabilními body, kde je možnost najít pokoj a duchovní povzbuzení.

Motto dnešní Noci kostelů: Ž 42,9

Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho.

Letošní motto Noci kostelů je vybráno z biblické knihy Žalmů. Žalmy jsou starobylou sbírkou zhudebněné poezie. Jejich slova vyjadřují různé emoce jako bolest, radost, chválu, prosbu o pomoc. Po staletí se stávaly, a stávají se i dnes, inspirací pro modlitbu v různých životních situacích.

Autor Žalmu 42 popisuje svoje soužení, které na něj doléhá: výčitky a zesměšnění

jeho přátel, touha po Bohu, smutek a samota. V těchto chvílích se ptá: Bože, proč na mě zapomínáš? Proč je smutná má duše? Někdy máme i my podobné otázky: PROČ?, kterými se obracíme na Boha.

V posledních letech narůstá v naší společnosti neklid a nejistota, vrací se epidemie a války, které jsme považovali za součást dějepisů, ztrácíme společnou představu o budoucnosti i o základních životních jistotách.

Pisatel žalmu 42 prožívá smutnou přítomnost v odloučenosti od Boha. Jeho duše „žízni“ po Bohu. Jeho výkřiky se v žalmu postupně mění v modlitbu. Posilou je mu minulá radostná zkušenost s Bohem, mimo jiné s návštěvou bohoslužby v chrámu. Je to zkušenost i nás křesťanů, je to zážitek Boha, který je nám blízký, i když ho třeba necítíme. Bůh se s námi může setkat v kráse chrámu, v kráse bohoslužby, ale i v našich bolestných zkušenostech, slabostech a ranách. Úzkostný výkřik je pohybem k někomu druhému. Někdy je to začátek cesty od egoistického „já“, cesty do vztahu k „ty“ – k bližnímu, cesty do vztahu k „Ty“ – k Bohu.

Ať jste v radosti či smutku, ať zakoušíte krásu nebo něco jiného, přeji vám, ať nejen o letošní Noci kostelů nacházíte odpovědi

na vaše otázky: PROČ? Ať nacházíte Boha, který je nám blízký.

Hudba a písně zazní dnes v našem kostele i ve všech dalších.

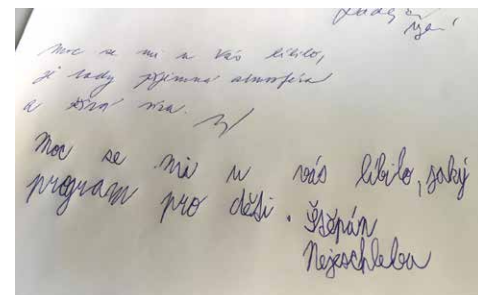
Máme dnes možnost se zklidnit v tichu a bezpečí míst, kde my, křesťané, zvláště vnímáme Boží přítomnost a čerpáme z ní naději, víru a lásku. Neexistuje žádný práh, který

by odděloval, kdo smí vstoupit dál a kdo ne. Kostely jsou otevřeny všem a každý z vás je v nich předem doma.

Přejeme vám, aby vám noční návštěva kostela pomohla najít klid a soustředění, zpomalit běh času a otevřít mysl.

Pán Bůh vám žehnej.

Noemi Batlová

Střípky (ne)všedních dnů

Válka je jeden velký paradox. Neplatí věci, o nichž jsme skálopevně přesvědčeni, že jsou nepřekročitelné. Ani jednoho běžence (grafická podoba tohoto hesla na sociálních sítích vypadá takto – ANI JEDNOHO!!!!), říkali před rokem sebeslastně mnozí politici a skutečně tím do značné míry reprezentovali mínění lidu. Chceš uprchlíky? Tak si je vem domů, vole! Kolik sis jich vzal domů, těch čmoudů černejch, no kolik? Ty dobroserel!

I vzali jsme si domů uprchlíky. Neznali jsme je. Nikdy jsme je neviděli. Bylo jich osm. Ženy – matky a jejich děti. Cizí a teď náhle naši. Přišli s jakousi zachmuřenou samozřejmostí. Jsme tady. Proč, všichni víme, není třeba o tom žvanit. Potřebujeme práci, potřebujeme školy, školku, postel, světlo, pračku, kolo, sportovat, povídat si chvílku a pak zase ne. Potřebujeme toho strašně moc, ale zároveň nechceme nic potřebovat. Ale musíte to vědět, že nechceme nic potřebovat. Všechno máme – tam. Jako vy – tady.

Přijmout status uprchlíka je těžké. Evropan se neumí jen tak ze dne na den stát nomádem. Přestat se upínat ke svému světu, označovat svůj svět za SVŮJ. A tak si každý uprchlík hned najde svůj kout. Tohle bude moje postel, můj hrnek a moje peřina. Usadí se na své matraci, opře se o svou židli se svým hrnkem v ruce. A právě tehdy začnou tihle lidé v očích nás, kteří jsme přijali úkol se projednou postarat ještě o někoho jiného než o sebe, pomalu dostávat jména. Olha, Natali, Tetjana, Andrij, Saška, Milanka.

Mít jméno je výsada, kterou dal člověku Bůh. Když má člověk jméno, není uprchlík.

Alexandr Jeništa

24. února v 6:20 mi volala kamarádka. V telefonu se ozvalo: „Slyšela jsi výbuchy? Válka začala!“ Bylo to nečekané, zvláštní, neuvěřitelné. Ve spěchu, naprosto netušíc, co děláme, jsme hned první den opustili s kamarádkou a její rodinou svůj domov. Sedli jsme do auta a jeli 31 hodin bez spánku. Před námi byla prázdnota a nejistota.

Pár dní jsme zůstali v Moldavsku u jejích příbuzných. Četli jsme zprávy z Ukrajiny o vojenských operacích v Gostomelu, Irpinu a Buči – to jsou města poblíž Kyjeva. Taky o náletech, které byly vedeny v různých částech země. Bylo jasné, že v blízké budoucnosti není cesty zpět. Ještě na cestě přes Moldavsko mě napadla myšlenka, která se později stala mým rozhodnutím – jet do Čech. Byla jsem v této nádherné zemi dvakrát jako turistka. Líbilo se mi tu hodně – příroda, architektura, lidé i jazyk. Něco mi tu připomíná Ukrajinu. Neznala jsem v ČR jediného člověka, ale přesto jsem projela čtyři země a jsem tady...

Bylo to morálně velmi těžké, protože to, co se děje v mé rodné zemi, se děje v mém srdci, ať jsem kdekoli. Ale i v těch nejobtížnějších situacích je třeba jít vpřed a něco pro to udělat. Tak se mi postupem času podařilo najít práci, nové kamarády a dostat se do útulného domova ve velmi vřelé atmosféře v evangelickém kostele. Jsem velmi vděčná lidem, kteří mi dali pocit bezpečí, pocit, který v této době postrádá každý občan Ukrajiny.

Všichni jsme ztratili to nejdůležitější v životě. Náš domov a důvěru v budoucnost. Nelitostná agrese, která nyní v mé zemi probíhá, prostě nezapadá do rámce porozumění. Proč se jedna země rozhodla úplně zotročit jinou nezávislou zemi? Na to neexistuje odpověď. Opravdu chci znovu mír, prosperitu a štěstí

na Ukrajině! Je to bohatá země s dlouhou historií, krásnou přírodou a moderní společností.

Svitlana Arceva

Před dvěma lety jsme na jaře chodili v respirátorech, sledovali desítky tisíc nových nálezů COVID a báli se o své starší příbuzné a známé ... Před rokem jsme se dívali na pravidla očkování a čekali, až na nás přijde řada ... Letos na jaře jsem každých pár hodin kontroloval zpravodajské pásky na webových stránkách a na FB, s nadějí, že na mé rodné město nespada raketa, nebo že někdo z mých blízkých nezemřel ve válce... Příběhy uprchlíků, s nimiž jsem se setkal v KACPU, nebo na setkáních Ukrajinců na Blahoslavově 1 nebo na skupinách psychologické pomoci každý pátek v Pavelčákově 1, to není výmysl propagandy. Je to bolest, slzy, ztráta komfortu vlastního bydlení, jsou to týdny sklepů a cesta do 700 kilometrů vesnicemi a 50 kontrolních stanovišť v těchto vesnicích ... Jsou to vytlučená okna, vaření na ohni ve dvoře výškových budov, přílety raket a odlety duší ... jsou to příběhy rabování ruských vojáků a jsou to příběhy neuvěřitelné podpory Ukrajinců, Čechů, Poláků, Rusů z Evropy, a podpora celého světa, v němž lidskost stále více převládá nad národností. Když vidím dezorientované uprchlíky, kteří utíkali před bombardováním v Kyjevě, Charkově, Černigově, přišli o bydlení a blízké v Mariupolu, utekli z Hostomeli a Buči, jsem vděčný České republice, že tito uprchlíci mají kam jít a mají kde zachránit své životy a životy svých dětí. V posledních několika měsících jsem poznal desítky upřímných srdcí, které pomáhají bez lítosti prostředků, času a energie. Děkuji vám všem za pomoc, děkuji Čechům za podporu ukrajinských uprchlíků a ukrajinských

vojáků. Pevně doufám, že nově vybudovaná nezávislá Ukrajina bude demokratickou zemí, kde se respektuje každý za činy a pamatuje si na ty, kteří pomohli v těžkých časech. Díky, Olomoučané, díky, Česko.

Szergej Cápev

V době adventu a Velikonoc pořádáme v našem sboru tradičně prodej rukodělných výrobků a jejich výtěžek věnujeme charitativním projektům. V loňské předadventní době naše ženy po dlouhém covidovém období rády využily možnosti osobního setkávání a začaly tvořit výrobky k prodeji. Pozdní zimní odpoledne trávily spolu s dalšími sestrami výrobou obalů na nové zpěvníky či adventních věnců a vánočních dekorací. Někdy spodní sály provoněly čerstvě upečené perníčky. Jindy se snažily podpořit unavené zdravotníky balíčky s křížalami a ořechy. Toto setkávání bylo vždy vnímáno jako příležitost společně trávit čas, povídat si a naučit se něco nového.

V únoru se skupina našich žen rozrostla o další šikovné ruce ukrajinských hostů. Pravidelně přicházely ženy a dívky, které při společné práci mohly na chvíli zapomenout na kruté okamžiky, které je vyhnaly z jejich domovů a práce. S chutí se s námi pustily do tvoření. V hovoru se tak mísila čeština, ukrajinština, ruština, občas vypomohlo i nějaké to anglické slovíčko. Přes jazykovou bariéru jsme si mohli rozumět a sdílet společně život, který žijeme uprostřed našeho města. Výroba nejrůznějších věcí snad pomohla těmto ženám naplnit čas života, který se jim od základu změnil. Také my jsme mohli prožít pocit smysluplně stráveného času a obdivovat se nesmírné statečnosti žen, které se nevzdaly a hledají, jak jejich život nasměrovat dál.

Za tvořivé dílny Eva Palová

Radostná neděle

V neděli 19. 6. 2022 jsme mohli prožít dvě radostná sborová společenství.

To první bylo při ranních bohoslužbách, při kterých byl pokřtěn bratr Petr Raška. Křest dospělého nebývá tak častý, je ale vždycky důvodem k radostné vděčnosti za to, že Pán Bůh dosud odpovídá na naše lidská hledání a ve svém čase je také přivádí ke svému cíli. Zároveň je to vždycky i nové povzbuzení naší víry.

V kázání bratra faráře Jana Lukáše na text z Janova evangelia 20, 19-23, zazněla i jeho osobní vzpomínka a vztah ke křtěnému, který byl v mládí jeho spolužákem. I když se jejich životní cesty nadlouho rozešly, oba se znovu setkali v olomouckém sboru. Zde se bratr Raška postupně setkával s Kristovým evangeliem, které si ho čím dál víc podmaňovalo, až vyvrcholilo v touze přijmout svá-

tost křtu. K němu se spolu se svým dávným přítelem odpovědně připravoval. Není bez zajímavosti, že svědkem křtu byl také jeho dlouholetý přítel a člen našeho sboru Roman Gabriel. Bratru Petrovi přejeme, aby kromě těchto dvou blízkých přátel našel v našem sboru společenství těch, se kterými může sdílet svoji víru, společně hledat odpovědi na nejrůznější otázky života a vzájemně se obdarovávat dary, které nám Pán Bůh svěřil.

Druhé radostné shromáždění bylo odpoledne v našem bývalém drahanovickém kostelíku, citlivě přestavěném obcí Drahanovice na víceúčelový prostor „Galerie u kalicha“. Setkání zde patří tradičně k závěrečným sborovým akcím před prázdninami. Program v kostelíku zaměřil br. farář tentokrát na biblická hesla na stěnách galerie, která díky

architektonickému záměru pí. ing. arch. Trtílkové zůstala zachována jako duchovní odkaz minulých generací. Jsou to:

„Pravda Páně vítězí“, „Jeden jest Mistr váš, vy pak všichni bratří jste“, „Pojď, následuj mne“, „Neboj se, toliko věř“.

Kromě zamyšlení, vztahujících se k jednotlivým veršům, zaznělo v závěru i osobní svědectví br. Rašky o jeho cestě k víře, Pavel Brtník obdržel od br. faráře na své přání „konfirmační“ biblický verš na cestu životem, a pí. ing. arch. Trtílková nám přiblížila náročnou cestu rekonstrukce, jejímž vyvrcholením bylo zdařilé dílo, které slouží obča-

nům obce i návštěvníkům z okolí. Celý program byl proložen písněmi za doprovodu Consonare a ukončen modlitbou br. faráře.

Pak následovalo tradiční přátelské posezení ve stínu stromů krásné přilehlé zahrady, u stolů s bohatým občerstvením, ke kterému nám opět hrála skupina Consonare a mohli jsme obdivovat žonglérské vystoupení Václava Dostála. Byli jsme rádi, že s námi mohli být i naši ukrajinští přátelé. Poděkování za krásné, opravdu rodinné odpoledne patří všem, kdo se na jeho přípravě i realizaci podíleli, zejména „skrytému režisérovi“ br. kurátorovi Markovi Vrajovi. Především však Tomu, jehož režii jsme všichni cítili a prožívali.

Jana Hojná

Koncert KEA

Priznávám, že jsme vyrazili na koncert KEA v tom horku trochu z povinnosti, ale domů jsme se vrátili nadšení. Stejně pocity zaznamenali i naši spolubratři, s nimiž jsme se poté bavili. Na koncertě zazněly písně a árie známých skladatelů (W. A. Mozart, V. Novák, F. Schubert, P. I. Čajkovskij, B. Smetana, R. Wagner, F. Lehár, Joseph Stein a Fred Raymond). Tímto koncertem se loučil s Evangelickou konzervatoří syn br. faráře Michala Hány, čerstvý absolvent KEA, Simeon Hána. Hlavní interpreti - Simeon Hána a Ema Masa-

ryková - za vydatné podpory svých spolužáků Miroslava Fialy, Elišky Němcové, Terezy Ventrubové a Veroniky Novákové předvedli výkon hodný profesionálních umělců.

Měli bychom být právem hrdí, že na KEA působí výborní pedagogové, kteří umí rozvíjet talent svých žáků.

Dagmar Konečná

Letos jsme svátek Nanebevzetí Páně oslavili ekumenicky, kázal bratr kazatel Jan Asszonyi z Církve bratrské.

V neděli 26. 6. 2022 náš sbor navštívil sborový zájezd z Prusinovic a slavil s námi nedělní bohoslužby.

Seniorské postřehy

Čas, ten Boží posel opět přidal do kroku a je tady polovina kalendářního roku, končí školní rok a začínají prázdniny. Ty jsou nejen pro děti, ale i pro seniory. Ve čtvrtek 23. června jsme měli poslední setkání a pak dva měsíce se budeme věnovat dětem, vnučátkům, ale i sami sobě. Pojedeme na dovolenou, na chatu, jiní se budou věnovat svému zdraví, aby až nastane měsíc září, se mohli opět scházet v plném počtu, naslouchat Božímu slovu, modlit se, zpívat a společně se radovat.

Po covidu byla návštěvnost našich setkání velmi slabá. Jeden čas byla obava, že zanikneme úplně, ale milostivý Bůh nás nenechal, protože Mu na nás záleží. Pomalu nás přibývalo a dokonce nám přivedl nové tváře, nové členy, kteří mají přání být s námi.

Během setkání jsme četli z Nového Zákona, z evangelia Janova, Lukášova, Markova, epištoly Filipským. Bratr farář pak ještě doplnil program zajímavým čtením a končili jsme debatou, ve které br. farář Hromádka vzpomínal na své působení a cestování. Byla to velmi přínosná a povzbudivá setkání, ať ranní, či odpolední.

Pán Bůh je úžasně milý, laskavý a žehnající. Děkujeme za prožitě a doufáme i nadále v Jeho pomoc a ochranu.

„Jak s Boží pomocí je práce blahodárná, tak bez té účasti jsou lidská díla marná.“

Za seniory

Marta Palatý

Reportáž ... tentokrát z Hranic

Titulek je, pravda, trochu zarážející, vypadá to, jako by naše sborová kapela objížděla různé sbory a tam doprovázela písně při bohoslužbách. Ale chtěl jsem tímto také naznačit, že do hranického sboru, za farářkou Pavlínou Lukášovou jezdíme opravdu rádi a pokud je to jen trochu možné, pozvání od místních bratří a sester neodmítáme a rádi je přijedeme podpořit. Uvědomuji si, že malá obecnost takovou podporu potřebují a je to obohacující především pro ně, ale samozřejmě i pro nás.

Když mi Pavlína zavolala s pozváním pro naši kapelu, hledali jsme termín do konce školního roku. Nejprve jsme zvažovali 19. 6., ale to jsme plánovali sborové odpoledne v Drahanovicích. Nakonec jsme se shodli na poslední neděli ve školním

roce, tedy 26. 6. Písně jsme měli navícené z Noci kostelů a následující neděli, takže nám, „profesionálům“ stačila pouze jedna zkouška. Uvítali jsme posunutí začátku bohoslužeb z původních 8:30 hodin na současných 9 hodin. Dohodli jsme se na dopravě a sraz v Hranicích byl v 8 hodin. Já jsem měl jet spolu s Kali, avšak ráno jsem ve Vésce zjistil, že bere s sebou také malou Emu. Jelikož jsem vzal el. klavír, zesilovač, stojany atd. apod., neměl jsem pro malou místo. Ale stačilo pár rychlých telefonátů, přeskupili jsme se v autech a do Hranic jsme dorazili v plánované sestavě. Prostě bez kytary by to nebylo ono!

V hranickém sboru mě ráno přivítala Pavlína s koštětem, protože ještě rychle zametala rýži ze sobotní svatby. Příprava

techniky, po chvíli dorazili ostatní, zkouška před bohoslužbami a již jsme připraveni. Po pravdě, čekali jsem trochu větší návštěvu místních, na podiu nás bylo jen o něco méně, než v lavicích. Ale na funkci to nemělo vliv. Chci tím říci, že jsme si muzicírování užili, hráli jsme s plným nasazením jako pro plný sál, Marek Vraj v lavici zpíval minimálně za dva, Pavlína měla kázání, které k nám jistě promluvilo a prožili jsme požehnanou bohoslužbu. Následovalo již tradiční poseze-

ní, nyní už ne v podkruchtí, ale ve zcela nové a velmi zdařilé přístavbě a místní sestry se postaraly také o naše žaludky.

Prostě jsme byli vděční za společné nedělní dopoledne, společnou bohoslužbu a společné neformální setkání. Protože společný vztah bratří a sester mezi sebou navzájem a Bohem je podstatou sborového společenství. A toto přejeme nejen hranickému sboru.

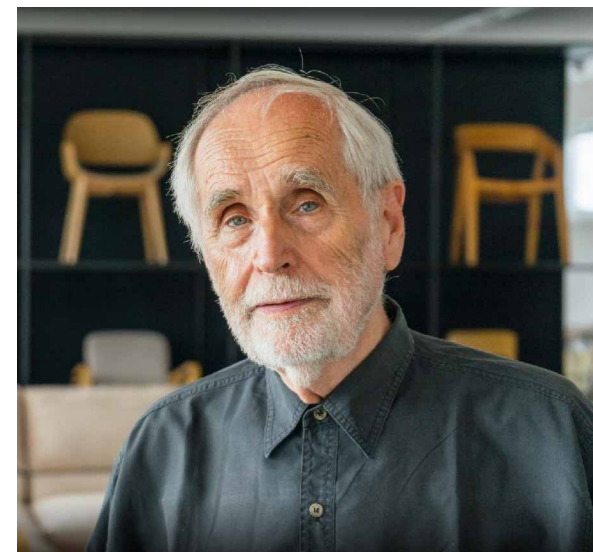
Za hudební skupinu Bohdan Gallat

Do popisu fotografie se vloudila chyba

Rozhovor s výtvarníkem panem doc. Pavlem Herynkem uvedený v minulém čísle POSLA byl doplněn fotografiemi, dokladujícími dřívější a dnešní stav čelní stěny naší modlitebny. A právě v redakci doplněné popise fotografie dnešního stavu je uvedena zavádějící informace, jakoby celý interiér byl dílem Pavla Herynka. I když je všeobecně známo, že autorem interiéru je pan Ing. Josef Barták, který si na pomoc k řešení čelní stěny přizval výtvarníka Pavla Herynka. Tak je to přesně popsáno právě v uvedeném rozhovoru. Naší povinností je se za tuto chybu panu Ing. Bartákovi omluvit.

Všechno je k něčemu dobré – i ta chybička nás navedla k tomu, abychom si osobnost pana Ing. Bartáka blíže připomněli. Je kuriózní, že počátek spolupráce se nachází tam, kde by to nikdo nečekal. Náš pozdější synodní senior Pavel Smetana jako mladý nastupující vikář prožíval neutěšené časy povinné vojny

ve společenství s panem Ing. Bartákem. Našel u něj obdarování pro citlivé řešení interiérů a doporučil ho našemu tehdejšímu faráři Josefu Hromádkovi. Byl to šťastný počín, jestli byl vyzván k zadání projektu katolíků, křesťan z jiného prostředí, který mohl naše stereotypní evangelické pojetí sakrálního prostoru obohatit o prvky z jiného prostředí.

Navíc to bylo v nadějně době probíhající reformy v katolické církvi po 2. vatikánském koncilu. Dnes už si ani neuvědomujeme, jak právě úspěšně realizovaný projekt interiéru našeho kostela se stal v té době jakýmsi modelem a vzorem pro řešení nových interiérů v katolických kostelích, než došlo k stereotypnímu přebírání projektů od polských architektů.

Na rozdíl od pana Pavla Herynka to měl pan Ing. Barták s námi evangelíky podstatně těžší. Obhajovat své návrhy proti patnácti členům olomouckého staršovstva byla mnohdy až sysifovská práce. Až moc často se našla polovina oponentů a sem tam i výrazně negující hlas. A vysvětlovat něco záměrně neslyšícím si vyžaduje velké úsilí. Celý projekt málem skončil v koši, když uprostřed jeho rozpracovanosti jeden milý bratr starší přečetl panu Ing. Bartákovi dopis sepsaný bratřimi z Církve bratrské, kteří měli vážné obavy, zda vůbec může katolický architekt takovou práci úspěšně provést, navíc když právě v jejich církvi jsou podle jejich názoru architekti schopnější. Tehdy jsme ocenili, s jakým nadhledem pan Ing. Barták tuto výtku přijal – sdělil zástupcům staršovstva, ať si nejprve vyjasní, co chtějí. Práce se nezastavily, zvítězil zdravý rozum a realizace projektu byla dokončena, i když s některými chybami, způsobenými naší neústupností. Už celých 30 let sbor řeší osvětlení stolu Páně, které tehdy bratři starší považovali za zbytečné a nepomohly ani argumenty projektanta Ing. Bartáka, opírající se dokonce o normy ČSN. Nic nepomohlo, byli jsme tehdy chytřejší.

Ješitnost – vlastnost tak tíživá právě u umělců – je panu Ing. Bartákovi cizí. Vnitřně ovšem trpí, když je jeho dílo zne-

hodnocováno. Dokázal to zvláště tehdy, když jsme se rozhodli zničit část jeho díla, které si nejvíc cenil – řešení zadní stěny (kürs varhanami). Rozhodli jsme se postavit právě v tomto místě osobní výtah. Výtah pro umožnění přístupu tělesně obtížených považoval však za přednější a své dílo přeraboval. Je třeba říci, že velmi zdařile, když do korpusu výtahu zapracoval i prostory pro ukládání zpěvníků, které se od té doby nemusí povalovat po poslední lavici.

Dnešní generace dostala od svých předchůdců krásné dílo a je na místě poděkovat jak architektu Ing. Bartákovi, výtvarníkovi Pavlu Herynkovi, tehdejšímu faráři Josefu Hromádkovi, ale také dnes již otcům a dědům v čele s Lubomírem Jenišťou, kteří neváhali denně mnohdy až do půlnoci i déle dobrovolně a s nadšením pracovat na realizaci. Vše, mimo díly lustrů, lavice, skla vitráží a obklady si sbor pořídil svépomocí – nový strop nad spodním sálem, montáž lustrů, elektrická instalace včetně elektrického podlahového topení, zednické práce, dlažba a hlavně celá svařovaná kovová konstrukce vitráží. Povinností nás všech zůstává se o toto dědictví náležitě starat a nepřipouštět jakékoliv neoborné zásahy.

Stav čelního tzv. „sakračního“ prostoru pak v nejvyšší míře ovlivňuje první dojem návštěvníka našeho kostela. Proto musíme všichni dbát na pořádek a včas uklidit všechny stojany, zesilovače a dráty, případně jiné rekvizity po ukončení produkce. Interiér našeho kostela by měl být také dobrou vizitkou našeho sboru. To by nemělo být přáním jen ideového tvůrce díla pana Ing. Bartáka, ale nás všech.

Jan Bartušek
Imp-Eva

JAKO DÍTĚ a POHÁDKA ŽIVOTA

Mám velmi ráda pohádky, tyto kouzelné a moudré obrazy. Je to laskavé čtení pro potěšení naší duše „dítěte“. Pohádky mohou oslovit každého a promlouvat ke všem bez ohledu na věk. Podobně vnímám i novozákonní evangelia, kde nacházím množství „obrazů“ moudrosti a také zázraků pro všechny.

Ježíš a děti, Mt 19,14

Ježíš však řekl: „*Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.*“ Mk 10,15 a podobně i L 18,17 „*Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.*“ – myslím si, že zde slovo „dítě“ neoznačuje časový úsek života. Vnímám ho jako vyjádření stavu vnitřního nastavení ve smyslu, jak vnímáme malé dítě a říkáme o něm, že je „ČISTÁ DUŠE“.

Moje oblíbená pohádka TAJNÉ SLOVO je z knihy baltských pohádek*. „CORÁNOZAČNEŠDĚLEJDOVEČERA“ je tajné slovo vyřčené „ne-obyčejným“ pocestným při rozloučení nejprve v domě chudé vdovy, která má „hejno“ dětí, pak i u bohaté selky. Dvě ženy, stejné tajné slovo, rozdílný způsob jednání každé ženy a přístup k bližnímu přináší jiný následek. Tam, kde je laskavost, srdečnost a vřelost, „přichází“ zcela nezištně a neočekávaně odměna v podobě dostatku potřebného plátna na košilky pro děti (Mt 6, 8 ... *váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.*)

A jak už to v pohádkách bývá, kde přebývá závist, vypočítavost, chamtivost a zlost, tam

tato cesta vede ke „*spáleným chlebům*“... (Mt 12 O závažnosti slov, 34 ... *Čím srdce přeteká, to ústa mluví.*). Svým přístupem „přinášíme“ hojnost nebo naopak se sami „odsuzujeme“ k nezdaru (Mt 12, 35 *Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.*).

Při každé naší činnosti je rozhodujícím faktorem, JAK děláme TO, CO děláme – ať už to je to, co nás baví, stejně tak i to, co je potřeba – proto jakékoliv své počinání konejme „odránadovečera“ vědomě, radostně, s potěšením a nadšením... a pokud nám nějaká činnost nepřináší potěšení, *můžeme alespoň akceptovat***, že je potřeba ji udělat – akceptovat ji znamená, že ji děláme v klidu a dobrovolně. Každý má a všichni máme možnost zvolit si *cestu dokonalosti se záměrem na dobro všech a všeho na zemi* (Mt 5, 48 *Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.* Mt 5, 45 ..., *protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.*)

Přeji nám všem dobré léto a sluníčkové dny.

Věrka Zapletalová

* Diamantová sekera – Baltské pohádky, vybral a přeložil Jaroslav Tichý, 1964, vydalo Lidové nakladatelství, vydavatelství SČSP v roce 1988, vydání osmé

** Nová země, Eckhart Tolle – Uvědomte si smysl svého života, 2005, česky vydalo vydavatelství Citadella, 2018

Vítání nového zpěvníku

Českobratrská církev evangelická má po více než 40 letech nový zpěvník. Přivítala jej při slavnostních bohoslužbách 5. června od 15 hodin v pražském evangelickém kostele U Salvátora.

Slavnostní svatodušní bohoslužby s poděkováním všem, kdo se na přípravách nového zpěvníku podíleli a s přimluvami za to, aby se stal dobrým nástrojem církvi i jednotlivcům, se konaly v neděli 5. června 2022 v pražském farním sboru U Salvátora. Mimo jiné při nich byla předána medaile vděčnosti

synodní rady předsedovi tvůrčí skupiny pro přípravu nového zpěvníku Miloslavu Esterlovi.

e-cirkev.cz

 Vyročí - kultura - historie

SRDCE

*Od léta až do léta
naše srdce zalétá
a zalyká se radostí
nad svatou Boží milostí*

*Neseno pak vlahým vánkem
otáčí se za skřivánkem
vstříc kosmickému prostoru
až k nekonečnému obzoru*

*Vlídne slunce na naši tvář
kreslí zlatavou svatozář
příroda se celá mění
a září barvami všemi*

*V tomto Božím zázraku
díváme se do mraků
které plují po obloze
vezou se na velkém voze*

*Malý vůz je někde v dáli
opodál se někam vzdálil
a malinkou chvíli stál
s hvězdami si povídal*

*V tomto stálém hemžení
se skrývá lidské snažení
jenom chvíli si zde hráme
za Bohem pak pospícháme*

Pavel Janošík st.

BOHOSLUŽBY ČCE V ROZÁRIU OLOMOUC

V neděli 4. září 2022 v 9 hodin

**Bohoslužby k zahájení školního roku 2022-23
se budou konat v případě pěkného počasí
v Rozáriu výstaviště Flora Olomouc.**

Kázat bude farář Jan Lukáš.

Zpěv doprovodí dechový soubor Consonare Olomouc.

POZVĚTE, PROSÍME, DĚTI, PŘÁTELE A ZNÁMÉ!

Co jsme se dozvěděli z ankety

Milé sestry, milí bratři, milí vy všichni, kteří jste věnovali svůj čas přemýšlení nad situací našeho sboru, nad vašimi představami o něm atp. Děkujeme vám za vyplnění ankety! Nebyla v mnoha ohledech dokonalá, ale na staršovstvu jsme se shodli, že svůj úkol být zpětnou vazbou těm, kteří se podílí na organizačních záležitostech spjatých se sborovým životem, splnila. Slíbili jsme, že vás s jejími

výsledky seznámíme, níže vám je tedy nabízíme. Jsou to již závěry, které vyplynuly z pečlivé analýzy jednotlivých odpovědí napříč věkovým spektrem – máte-li někdo zájem o detailnější popis práce „anketní komise“, obraťte se na někoho z jejích členů (Daniel Batla, Tomáš Hromádka, Jiří K. Jurečka, Dan Marek, Jana Vrajová), rádi vám budeme k dispozici a poskytneme další informace.

Základní statistika:

počet respondentů ankety: 87

věkové kategorie:

15 let a méně	16–25	26–35	36–45	46–55	56–65	66–75	76–85	86+
2	3	10	12	21	15	11	13	1

Součástí dotazníku nebyla otázka, zda se jedná o pravidelného účastníka bohoslužeb, či naopak jen „svátečního“, což by mohlo být užitečné pro další interpretaci odpovědí. Může se zařadit příště.

Ne všichni respondenti odpověděli na všechny otázky, většinou však z nabízených odpovědí všichni vybrali. V otevřených otázkách s možností vlastních nápadů a připomínek vyjevilo svá přání 44 respondentů v otázce 9 (kouzelný proutek) a 24 připojilo komentáře v otázce 10 (nad rámec již zodpovězeného). Z nich se komise snažila udělat obecné závěry, ačkoliv byly samozřejmě formulovány pestrým způsobem.

Sumarizace výsledků jednotlivých otázek:

Spokojenost s existencí sboru: většinová odpověď hodně (přes 50 %) a středně (více, než 40 %)

Pro většinu respondentů je důležitý důraz na komunitní život – 41 %, prostor pro sdílení života křesťana 41 %, prostor misie – 33 %; nejdůležitější charakteristikou však je zvěstování evangelia a bohoslužby všem generacím – 78 %

Z výsledků ankety je patrný společenstevní důraz – téměř všichni považují za důležité, že tu lze najít přátele a též radost a sílu a duchovní a modlitební podporu – přes 90 %. Tento výsledek je možné interpretovat jako porozumění prostoru církve jako prostoru s jistou exkluzivitou. Z odpovědí na jiné otázky totiž vyplývá, že naše společenství nepovažujeme za atraktivní pro mladou generaci (přes 40 % respondentů) a pro lidi zvenku (téměř 50 % odpovědí).

Jako důležitý podnět pro staršovstvo vnímáme odpovědi na otázku: **Co nám chybí ve sboru?** Odpovědi jsme sružili do tematických klastrů:

- Civilní aktivity (společně zpívání jen tak pro radost, nejrůznější sportovní aktivity atp.) 7 hlasů
- Misie 4
- Pastorece 4
- Aktivní mládež a střední generace 4
- Biblické vzdělávání 3
- Diakonie 1

- spokojen pouze 1 respondent
- ve schopnosti aktuálně zvěstovat evangelium 16 (!)
- v pastoreci – 14
- v diakonii – 9
- absence společných modliteb – 3
- v atraktivitě navenek – 2

Pro porozumění životu sboru a jeho atraktivitu je klíčová odpověď na otázku: **Proč nechodím do kostela?**

Opakovaně se objevoval problém se sluchem či špatnými sluchadly – respondenti to vnímají jako významné omezení své aktivity na sborovém životě – 37 respondentů! Toto je velmi vysoké číslo! Nemoc a stáří je překážkou pro aktivní práci pro sbor. (Pro plánování aktivit sboru z tohoto údaje vyplývá potřeba diakonské péče a pastorece stárnoucích členů sboru, podpora online bohoslužeb. Doporučujeme znovu zvážít nabídku sluchátek při bohoslužbách, opakovat před započítáním každé akce v kostele dotaz, zda je ozvučení dostatečné, zeptat se na začátku bohoslužeb, zda je mluvčí dobře slyšet atp.)

- Lenoši ☺ 2
- Chodím do jiného kostela 2
- Chybí mi osobní vazby ve sboru 3
- V neděli se věnuji jiné činnosti – 13

Z ankety vyplynulo, že respondenti jako nedostatek našeho sborového společenství nejvíce pociťují pokulhávání v:

- misii – 34 respondenti
- v práci s dětmi a mládeží (19), se střední generací (16). Naopak z ankety vyplývá jednoznačně, že bratři a sestry v seniorské kategorii jsou víceméně spokojeni a saturováni – ne-

Sborovou atraktivitu shledává téměř 80 % respondentů v nalezení přátelského společenství.

Zvěstování evangelia jako atraktivní vnímá méně respondentů, i když pořád významné číslo – 50 %. OVŠEM! Z 87 respondentů do věku 45 odpovědělo pouze 6, že je pro ně zvěstování evangelia atraktivní. Evangelium tedy není srozumitelné pro mladou generaci? 30 % respondentů souhlasí, že se může zapojit do různých typů služeb podle obdarování.

Křesťanské aktivity pro děti vnímá jako atraktivní pouze 16 % respondentů.

Co bych změnil, kdybych měl kouzelný proutek:

- Z odpovědí vyplývají tyto touhy a přání:
- Mít moderní církve obsahem – 14 respondentů
  - Mít moderní církve formou – prezentace, PR – 6
  - Připomínky k práci faráře – 8 + 2 (z volných komentářů)
  - Aktivizovat členy sboru – 9
  - Mít příležitost vést intenzivnější duchovní život – 6 odpovědí
  - Propojení mládeže se staršovstvem – konkrétní podnět – 1×

Komentáře nad rámec

Vystupuje především vděčnost za uskutečnění ankety

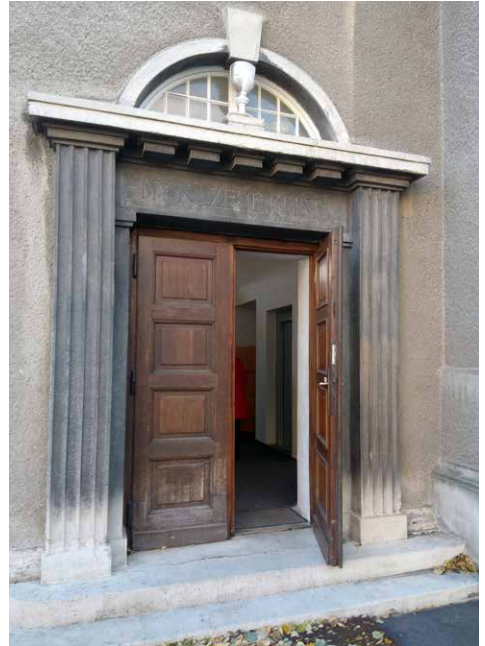

Závěrečná konstatování:

Z anket vyplývá, že do společenství olomouckého sboru ČCE patří lidé, kteří k němu mají vztah, chodí rádi, o něco více je pro ně důležitější společenství lidí, než kázání. Zřetelně se projevilo, že sbor stárne a bylo by tedy potřeba napřít své úsilí směrem k seniorům, kteří se již nemohou aktivně účastnit bohoslužeb. Opakovaně se objevovalo napříč anketou volání po misijních aktivitách, možná do značné míry spojených s jistou „nizkoprahovostí“ – tedy civilními aktivitami, kam by bylo možno přizvat případně i „mimokostelové“ přátele.

Ve volných komentářích se objevila řada poděkování (opakovaně i za anketu), ocenění za práci, žádné negativní výpady, agrese, adresné útoky. Anketa obsahovala kultivované odpovědi, a to i v případě kritických vyjádření. Doporučujeme, aby se podněty konkrétního charakteru staršovstvo vážně zabývalo a pokusilo se je ve své práci pro sbor zohlednit. Za zvláště důležité – na základě četných vyjádření – považujeme

opakovanou kontrolu dostatečného a srozumitelného ozvučení prostoru kostela při bohoslužbách a jiných akcích.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

**prazd-
ninový**
osel
2022-XXIII. ročník

7/8 Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2022

Vyšlo: 3. 7. 2022

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2022

<http://www.olomouc.evangnet.cz>